

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004322 18 Кж 7
Бања Лука, 16.10.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог С.Ђ., због кривичног дјела силовања из члана 193. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама окружног јавног тужиоца у Добоју, оптуженог и његовог браниоца адвоката Бранка Ристића из Добоја, изјављеним против пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004322 17 К 2 од 18.12.2017. године, након одржане сједнице вијећа у присуству замјенице главног републичког јавног тужиоца Светлане Брковић и браниоца оптуженог, а у одсутности уредно обавјештеног оптуженог, дана 16.10.2018. године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавају се жалбе, оптуженог С.Ђ. и његовог браниоца, укида пресуда Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004322 17 К 2 од 18.12.2017. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004322 17 К 2 од 18.12.2017. године (која је донесена након поновљеног суђења) оптужени С.Ђ. је оглашен кривим због кривичног дјела силовања из члана 193. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, 108/04, 37/06, 70/06, 1/12 и 67/13, у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 8 (осам) мјесеци, у коју казну му је на основу одредбе члана 44. став 1. КЗ РС, урачунато вријеме проведено у притвору од 17.11.2016. године до 24.08.2017. године. Истом пресудом, на основу члана 62. КЗ РС од оптуженог је одузет мобилни телефон марке ХТЦ, те су донесене и одлуке о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтјеву оштећене.

Против те пресуде благовремено су изјавили жалбе, окружни јавни тужилац, оптужени и његов бранилац.

Окружни јавни тужилац пресуду побија због одлуке о казни, с приједлогом да се пресуда преиначи и оптуженом изрекне већа казна.

Оптужени у жалби не наводи основе побијања, те предлаже да се ранија његова жалба на прву првостепену пресуду, сматра као жалба и у овом поступку, те подржава жалбу браниоца.

Бранилац оптуженог пресуду побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона, те одлуке о кривичној санкцији. Приједлог ове жалбе је да се побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе, на основу одредбе члана 298. тачка б) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, са измјенама, у даљем тексту: ЗКП РС).

У писменом одговору на жалбу окружног јавног тужиоца, бранилац оптуженог је предложио да се та жалба одбије као неоснована.

На сједници другостепеног вијећа Врховног суда Републике Српске, која је одржана у одсутности уредно обавјештеног оптуженог, у смислу одредбе члана 318. став 4. ЗКП РС, републички јавни тужилац и бранилац оптуженог су изложили своје жалбе и остали код навода и приједлога из жалби, те је бранилац остао и код свог писменог одговора на жалбу тужиоца.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбе и одговор браниоца на жалбу тужиоца, овај суд је одлучио као у изреци рјешења из слиједећих разлога.

У сегменту побијања пресуде због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалба браниоца оптуженог указује на мањкавост побијане пресуде, због начина на који су оцјењени докази оптужбе са једне и одбране са друге стране. Посебно ова жалба наглашава да је исказ оштећене на коме је заснована побијана пресуда неувјерљив, а првостепени суд га је прихватио и на њему засновао пресуду којом је оптужени оглашен кривим, док је свједочење оптуженог одбацио као неувјерљиво.

Изнесени приговори жалбе браниоца оптуженог су по оцјени овог суда основани. Ово због тога што су докази на којима је пресуда заснована оцјењени на начин супротан одредби члана 295. став 2. ЗКП РС. Наиме, у цјелости је прихваћен исказ оштећене, уз образложење да је он врло детаљан и потврђен налазима вјештака психолога Т.Д. и неуропсихијатра др В.К., док је свједочење оптуженог (које је изнесено у образложењу пресуде на страни 13. и које је у претежном дијелу сагласно са исказом оштећене, осим у дијелу да оптужени није употребљавао никакву силу ни претњу према оштећеној, већ да је на тај однос оштећена пристала добровољно), није прихваћено.

Међутим, код рјешавања кључног питања да ли је оптужени употребио силу или пријетњу према оштећеној и да ли је том приликом она пружила отпор, првостепени суд није са довољно пажње цијенио чињеницу да је у истој просторији у којој је полни однос извршен у два наврата, оптужени својим мобилним телефоном три пута сликао полни орган оштећене, а на једној фотографији се види да оштећена сједи и пуши цигарету. Осим тога, првостепени суд уопште се није бавио са чињеницима да ли је уопште могућ насилни полни однос у положају када је оштећена одозго, а оптужени одоздо (према исказима и оптуженог и оштећене први однос је био у том положају), да је једно вријеме оптужени боравио у купатилу, за које вријеме је оштећена код себе

имала свој мобилни телефон, нити се бавио питањем да ли је оштећена за то вријеме могла откључати улазна врата од стана и из истог изаћи.

Надаље, вријеме, начин и околности под којима је дошло до успостављања комуникације између оштећене и оптуженог, њихов сусрет и договор гдје оштећена треба да дође, уз обећање да ће јој оптужени помоћи око запослења и стана, околности су које је такође требало цијенити са далеко више критичности него што је то учинила побијана пресуда. Ово нарочито и због тога што је оштећена већ живјела у заједници са својим момком В.Ж., а у стану његових родитеља.

На основу изложеног овај суд налази да је жалба браниоца основано указала да докази изведени на главном претресу нису оцијенени на начин коју прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС, слиједом чега је и коначан закључак побијане пресуде да је оптужени учинио дјело за које је оглашен кривим, за сада погрешан.

Ваљало је из наведених разлога жалбу уважити, првостепену пресуду укинути на основу члана 329. став 1. тачка б) ЗКП РС и предмет вратити првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће провести раније изведене доказе и оцијенити их са далеко више критичности него што је то учинио у претходном поступку, те пресуду образложити у складу са упутама које су дате у претходном дијелу образложења овог рјешења, јер ће, само ако тако поступи моћи у овој кривичноправној ствари донијети правилну и закониту пресуду.

Имајући у виду разлог због којег је пресуда укинута, овај суд није разматрао приговоре у другим основама побијања пресуде, па је и жалба окружног јавног тужиоца која побија пресуду због одлуке о кривичној санкцији остала беспредметна.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић